

பாடம் 2

மன்னிப்பு

ஒரு வாக்குவாதத்திற்கு பின்பு ஒரு இளம் வாலிபப் பெண் தன் தாயைப் பார்த்து “நான் உங்களை வெறுக்கின்றேன், நான் உங்களை ஒருபோதும் மன்னிக்கமாட்டேன்” என சத்தமிட்டாள். அத்தாயானவள் வேறு ஒரு நகரத்திற்கு புறப்பட்டுபோகும்படி தீர்மானித்துக்கொண்டாள். அவ்வாறானால் அவள் தன்னுடைய பாடசாலை, அயலகத்தார், நண்பர்கள் மற்றும் பழக்கப்பட்ட சூழ்நிலை என்பவற்றை மாற்றிக்கொள்ள தீர்மானித்தாள். தீர்க்கப்படாத கோபம் தாயையும் மகளையும் பற்றிக்கொண்டது.

“அவன் என்னை கற்பழித்து என் வாழ்க்கையை அழித்துவிட்டான். நான் அவனை ஒருபோதும் மன்னிக்கவேமாட்டேன்!” நீதிமன்ற அறைக்குள் நீதிபதிகள் வரிசைக்கு முன்பாக அந்த மோசமான இரவைக் குறித்தும் அதனுடைய அவலட்சமான நிகழ்வைக் குறித்தும் அந்தப் பெண் சாட்சிகொடுத்தாள். அவள் இன்னும் பாதாகாப்பின்மையையும் கடும் வேதனையும் கொண்டிருந்தாள். ஆண்களைக் குறித்த நம்பிக்கையற்ற உணர்வு ரீதியான வேதனையும் நீடித்தது.

“நான் குடிவெறி கொண்டு கோபத்தில் இருந்தபோது ஒரு மனிதனைக் கொன்றேன். நான் என்னை எப்படி மன்னிப்பேன்? நான் மரிக்கவேண்டும்.”

தன்னுடைய செயலின் பிரதிபலனாக, கணவனும் மூன்று பிள்ளைகளுடைய தகப்பனுமான இன்னொரு மனிதனுடைய இறப்பிற்கு காரணமான தன்னுடைய செயல்களைக் குறித்து தன்னைத்தானே குற்றப்படுத்திக்கொண்டிருந்தவனாக காணப்பட்ட ஒரு மனிதன் சிறைச்சாலை அறையில் இருந்தவண்ணமாக, அவைகளைக் குறித்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். குற்றவாளியினுடைய சொந்த மனைவியும் பிள்ளைகளும் அவனுடன் தொடர்புகொள்ள விரும்பாதிருந்தனர்.

இவர்களுக்கும் உலகத்திலிருக்கும் இன்னும் அநேக ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கும் இடையேயுள்ள பொதுவான காரியம் என்ன? அவர்கள் ஆழமாக புண்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் அல்லது மற்றவர்களை புண்படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் இழப்பு, கோபம், பயம், கசப்பு, வெட்கம் மற்றும் துக்கம் ஆகிய வலிமையான உணர்வுகளை உணர்கின்றார்கள். நீங்களும் கூட, வேதனையான அனுபவங்களை அனுபவித்திருக்கலாம். அத்தோடு மன்னிப்பு பெறவும் அல்லது ஒருவருக்கு மன்னிப்பு கொடுக்கவும் வேண்டியதாயிருக்கலாம். ஒவ்வொரு நாளும் நம்மை புண்படுத்துபவர்களுக்கும் நாம் புண்படுத்துபவர்களுக்கும் எவ்வாறு பிரதியுத்தரம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை தெரிவுசெய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம்.

மன்னிப்பு என்ற விடயம் தேவனுடன் ஆரம்பமாகின்றது. அது நம்முடைய கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடிப்படையுமாகும். இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணத்திற்கூடாக, தேவன் நமக்கு தம்முடைய பூரண மன்னிப்பை அளித்துள்ளார் – நாம் என்ன செய்திருந்தாலும் அது ஒரு பொருட்டல்ல. மன்னிப்பளித்தல் என்பது அநேகருக்கு இலகுவான காரியமன்று.

உதாரணமாக, மன்னிப்பு கொடுக்காததினிமித்தம் கோபத்தால் நண்பர்கள் பிரிந்துள்ளனர், திருமணங்கள் விவாகரத்தில் முடிந்துள்ளது, பிள்ளைகள் பெற்றோரை விட்டு பிரிந்துள்ளனர், சகோதரர்களின் சண்டை வாக்குவாதங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் சபைகளிலும்கூட காணப்படுகின்றது. மனிதர்கள் மன்னிப்பதற்கு மறுக்கின்றபடியால் இன்னும் கோபத்தை, கசப்பை மற்றும் சந்தோஷமின்மையை உணர்கின்றனர். மன்னிக்காமை என்பது காலங்கள் கடந்தும் மனிதர்களின் உறவுமுறைகளை சீர் குலைத்துள்ளது. அநேக நேரங்களில், பலவருடங்களின் பின் பிரச்சனைக்கான காரணம் என்னவென்பதென்பதும் மறந்துபோயிருக்கும். ஆனாலும் தாங்கள் புண்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்பதை அறிந்திருக்கின்றபடியினால் மன்னியாமல் இருக்கின்றார்கள். இப்படியானால், வருடக்கணக்காக உறவுகிடையில் காணப்படுகின்ற வளர்ச்சி மற்றும் சந்தோஷத்திற்கு என்னவாகும். அவைகள் பாழாய்ப்போய்விடும்.

அப்பொழுது, பேதுரு அவரிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, என் சகோதரன் எனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்து வந்தால், நான் எத்தனைதரம் மன்னிக்கவேண்டும்? ஏழு தரம் மட்டுமோ என்று கேட்டான்.” (மத்தேயு 18:21). அக்காலத்தில் காணப்பட்ட பொதுவான படிப்பினை என்னவெனில் குற்றஞ்செய்தவனுக்கு ஒரு நாளில் மூன்று தடவைக்கு மேல் மன்னிப்பு கொடுக்கலாம் என்பதாலேயே ஏழு தடவைகள் என்பதை பேதுரு மிக சாதாரணமான ஒன்றாக நினைத்திருக்கலாம். அதற்கு இயேசு: ஏழுதரம் மாத்திரம் அல்ல, ஏழெழுபதுதரம்மட்டும் என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்” (வசனம். 22). இயேசு வரையரை இல்லாமல் வேண்டியபோதெல்லாம் மன்னிப்பு கொடுக்கலாம் என்கின்ற கருத்தை முன்வைக்கின்றார்.

டிக் டொபின்ஸ் என்ற கிறிஸ்தவ ஆலோசகர் ஒருவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார், “மன்னிப்பானது குற்றப்படுத்தப்பட்டவரை குற்றஉணர்விலிருந்தும் வெட்கத்திலிருந்தும் விடுதலையாக்குவதோடு அது உங்களையும் [மன்னிப்பு கொடுப்பவரையும்] கோபத்திலிருந்து விடுதலையாக்கும்.” அச்செயல் விருப்பம் தொடர்பான ஓர் வியக்கத்தக்க செயலாகும். மன்னிப்பு கொடுத்தல் தவறு செய்தவரை முன்னோக்கிச் செல்லவும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை அனுபவிக்கவும் வழிவகுக்கும். கசப்பையும் வேதனையையும் வளர்ப்பதற்கு பதிலாக மன்னித்தலை தெரிந்துகொள்வீர்களாக.

பாடத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

தேவனுடைய மன்னிக்கும் சுபாவம்

மன்னிப்பைத் தேடுதல்

மற்றவர்களை மன்னித்தல்

தன்னை மன்னித்தல்

உங்களுடைய பொறுப்பு

பாடத்தின் நோக்கங்கள்

நீங்கள் இந்தப் பாடத்தை நிறைவு செய்யும்போது உங்களால் இவற்றை செய்யக்கூடியதாகவிருக்கும்:

1. தேவனுடைய மன்னிக்கும் சுபாவத்தை விபரித்தல்.
2. மன்னிப்பை எவ்வாறு தேடமுடியுமென்பதை விளக்குதல்.
3. மற்றவர்களை மன்னிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை புரிந்துகொள்ளுதல்.
4. தன்னை மன்னிப்பதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து கலந்துரையாடல்.
5. நீங்கள் தவறிழைத்தவர்களிடம் உங்களுடைய பொறுப்பை விபரித்தல்.

தேவனுடைய மன்னிக்கும் சுபாவம்

நோக்கம் 1:

தேவனுடைய மன்னிக்கும் சுபாவத்தை விபரித்தல்.

விபசாரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெண்

ஒருநாள் இயேசு கற்பித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, சில சமயத் தலைவர்கள் விபசாரத்தில் பிடிபட்ட ஒரு பெண்ணை அவர் முன் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் அப்பெண்ணை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்து அவளுக்கு என்ன செய்யலாம் எனக் கேட்டார்கள். விபசார குற்றத்தில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு மரண தண்டனை அளிக்கப்படவேண்டும் என மோசே கூறியதை இயேசுவுக்கு ஞாபகப்படுத்தினார்கள். அவர் சொல்லுகின்ற ஏதாயினும் ஒரு காரியத்தை அவருக்கு எதிராக பயன்படுத்தி அவரை சிக்க வைக்கவேண்டுமென்பதே அவர்களுடைய எண்ணமாக இருந்தது. இயேசு சாதாரணமாக தரையில் அமர்ந்து புழுதியில் எழுதினார். சற்று நேரத்தின் பின்னர், அவர் நிமிர்ந்து கூறியதாவது, “உங்களில் பாவமில்லாதவன் முதலாவது கல்லெறியக்கடவன்” (யோவான் 8:2-11).¹

சிலவேளை இயேசு சமயத் தலைவர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாகவும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு விரோதமாகவும் செய்த பாவங்களை தரையில் எழுதியிருக்கலாம். அவர் தம்முடைய கருத்தை கூறி முடித்த பின்னர் தொடர்ந்தும் தரையில் எழுதத்

¹ இவ் அதிகாரமாகிய யோவான் 7:53-8:11 இதுமுந்தைய கையெழுத்துப்பிரதியில் காணப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், கிட்டத்தட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் அனைத்து மொழிபெயர்ப்புகளும் அதன் பின்னர் வந்த கையெழுத்துப்பிரதிகளில் இது மேலதிகமாக சேர்க்கப்பட்டது, இது கிறிஸ்துவின் போதனை மற்றும் குணாதிசயம் என்பற்றுடன் உடன்பட்டதால் பெரிதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தொடங்கினார். பின்பு, “அவர்கள் அதைக் கேட்டு, தங்கள் மனச்சாட்சியினால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டு, பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரைக்கும் ஒவ்வொருவராய்ப் போய்விட்டார்கள். இயேசு தனித்திருந்தார். அந்த ஸ்திரீ நடுவே நின்றாள்” (வசனம். 9).

அவளை குற்றப்படுத்தியவர்கள் போன பின்பு, அந்தப் பெண் மாத்திரம் இயேசுவுக்கு முன்பாக நின்றாள். அவர் அவளிடத்தில், “ஸ்திரீயே, உன்மேல் குற்றஞ்சாட்டினவர்கள் எங்கே? ஒருவனாகிலும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கவில்லையா என்றார். அதற்கு அவள்: இல்லை ஆண்டவரே, என்றாள். இயேசு அவளை நோக்கி: நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை; நீ போ, இனி பாவஞ்செய்யாதே என்றார் (வசனங்கள். 10-11). அந்த பாவம் அவளை குற்றப்படுத்தி மனவேதனைப்படுத்தியிருக்கலாம். இயேசு விருப்பத்துடனேயே மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொடுத்தார். அந்த யூத மதத் தலைவர்களைப்போல் அவர் குற்றப்படுத்தவில்லை. அவர் கிருபையின் வாசலைத் திறந்து அந்த பெண்ணுக்கு ஒரு புதிய ஆரம்பத்திற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்கினார். சங்கீதக்காரன் இவ்வாறு பறைசாற்றுகிறான், “ஆண்டவரே, நீர் நல்லவரும், மன்னிக்கிறவரும், உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவர்மேலும் கிருபை மிகுந்தவருமாயிருக்கிறீர்” (சங்கீதம் 86:5).

இயேசுவின் பாதங்களை எண்ணியினால் அபிஷேகித்த ஒழுக்கம் தவறிய பெண்

ஒரு நாள் ஒரு பெண் இயேசு ஒரு பரிசேயனுடைய வீட்டிற்கு விருந்தினராக சென்றிருந்தபோது அங்கே அவள் துணிச்சலோடு உள்ளே நுழைந்தாள். அவள் ஒழுக்கமற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்துகொண்டிருந்தபடியால் இயேசுவுக்கு பின்னே நின்று அழுதுகொண்டிருந்தாள். ஏனென்றால் அவள் விபசாரம் செய்திருக்கக்கூடும். சிலவேளைகளில் அவள் இயேசு செய்த முதல் சம்பவத்தை கேள்விப்பட்டிருக்கக்கூடும். அத்தோடு ஒரு புதிய வாழ்க்கையும் வாழ ஆசைப்பட்டிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், இயேசு அவளுடைய இருதயத்தைத் தொட்டபடியினால் அவள் இயேசுவுக்கு நன்றியை தெரிவிக்க வேண்டியதாயிருந்தது (லூக்கா 7:36-37).

அவள் இயேசுவுக்கு பின்பாக நின்றாள், அவளின் கண்ணீரின் சில துளிகள் அவருடைய பாதத்தில் விழுந்தது. அவள் அவற்றை தன்னுடைய தலைமயிரினால் துடைத்துவிடும்படி குனிந்தாள். அந்நாட்களில், ஒழுக்கமற்ற பெண்கள் மாத்திரமே தங்களுடைய தலைமயிரை விரித்துவிட அனுமதிக்கப்பட்டனர்; ஒழுக்கமுள்ள பெண்கள் பொதுவாக தங்கள் தலையில் முக்காடிட்டுக் கொள்வர். இயேசுவினுடைய பாதத்தை துடைத்தபின், அவள் அவருடைய பாதங்களின்மேல் நறுமணத் தைலத்தை ஊற்றினாள். “அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதைக் கண்டபோது, இவர் தீர்க்கதரிசியாயிருந்தால் தம்மைத் தொடுகிற ஸ்திரீ இன்னாளென்றும் இப்படிப்பட்டவளென்றும் அறிந்திருப்பார்; இவள் பாவியாயிருக்கிறாளே என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டான்” (லூக்கா 7:39). உண்மை என்னவெனில் நிச்சயமாக இயேசுவுக்கு அவள் யார் என்பது தெரியும், இருந்தபோதும் அக்காரியம் தொடரும்படி அவர் அதை அனுமதித்தார். இந்த ஒழுக்கம் தவறிய பெண் தனக்குசெய்த இக்காரியத்தை, ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்த மனிதன் செய்யவில்லை என்பதை இயேசு சுட்டிக்காட்டினார்.

இயேசு சீமோன் என்னும் பெயர் கொண்ட அந்த உயர்ந்த மனிதனுடன் ஒரு உவமையை பகிர்ந்துகொண்டார். அப்பொழுது அவர்: “ஒருவனிடத்தில் இரண்டு பேர் கடன்பட்டிருந்தார்கள்; ஒருவன் ஐந்துறு வெள்ளிக் காசும் மற்றவன் ஐம்பது வெள்ளிக்காசும் கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தது. கொடுக்க அவர்களுக்கு நிர்வாகம் இல்லாதபோது,

இருவருக்கும் கடனை மன்னித்துவிட்டான். இப்படியிருக்க, அவர்களில் எவன் அவனிடத்தில் அதிக அன்பாயிருப்பான்? அதைச் சொல் என்றார்” (வசனங்கள். 41-44). அதனுடைய விடை மிகவும் நிச்சயமானது-அதிகமாய் கடன்பட்டு மன்னிக்கப்பட்டவனே அவனிடத்தில் அதிக அன்பாகவும் நன்றியுடனும் இருப்பான். இயேசு அவரின் கூற்றை தொடர்ந்தார் சீமோன் தன் கால்களைக் கழுவும்படி தண்ணீர் கொடுத்தார், முத்தஞ்செய்து வரவேற்கவுமில்லை, அவருடைய தலைக்கு அபிஷேக எண்ணெய் இடவும் இல்லை. ஆனாலும், இந்தப் பெண்ணோ தன்னுடைய கண்ணீரால் இயேசுவினுடைய பாதங்களைக் கழுவி தலைமயிரால் அதை துடைத்தாள்; இடைவிடாது பாதங்களை முத்தஞ்செய்தாள்; நறுமணத்தைலத்தால் அவைகளை அபிஷேகித்தாள். இயேசு கூறினார் அவளுடைய பாவங்கள், அநேகமாயிருந்தது அவைகள் மன்னிக்கப்பட்டது அதனால் அவள் அதிகமாக அன்பு செய்கின்றாள். பாவ பாரத்திலிருந்து தன்னை விடுதலையாக்கியதற்கு இந்த நன்றிக்கடன் போதாதென்று அவள் காண்பித்துள்ளாள். சீமோன் எப்படியாயினும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்து நன்கு அறிந்திருந்தாலும் அவருடைய சுபாவ அன்பாகிய நிபந்தனையற்ற அன்பை அறிந்துகொள்ளுவதில் தோற்றப்போனவனாகக் காணப்பட்டான்.

மன்னிப்பதே தேவனுடைய சுபாவம். பாவி தன்னுடைய பாவங்களில் தீய வழிகளில் தொடர்ந்தும் இருப்பதைக் காண அவர் விரும்பவில்லை. நம்மையும் அவர் மன்னிக்க சித்தங்கொண்டார் என்பதில் நாம் உறுதியாயிருக்கவேண்டும். நம்முடைய பாவத்தின் வல்லமையை விட அவருடைய மன்னிப்பிற்கு அதிக வல்லமையுண்டு. இன்றும் கூட, “தயவாக என்னை மன்னியும்!” என்று கதறுகின்ற யாவருக்கும் அவர் பதில் உரைக்கும்படி மிகவும் தேவையோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

மன்னிப்பைத் தேடுதல்

நோக்கம் 2:

மன்னிப்பை எவ்வாறு தேடமுடியுமென்பதை விளக்குதல்.

“நான் என்ன செய்தேன் என்பதை நீங்கள் அறியீர்கள். தேவன் ஒருபோதும் என்னை மன்னிக்கமாட்டார்!” என்று அநேகர் சொல்லுவர்.” இவ் வார்த்தைகள் தேவனுடைய சுபாவம் மற்றும் அவர் செய்யக்கூடியவைகளைக் குறித்து கேள்வியெழுப்பும். பாவியை இரட்சிக்கவே இயேசு இப்பூமிக்கு வந்தார் என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது “இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்” (லூக்கா 19:10).

உலகம் முழுவதும் காணப்படும் சமயங்கள் தங்கள்பக்தர்களை மன்னிப்பை பெற்றுக்கொள்ளச் செய்ய சில மிதமிஞ்சிய செயல்களைச் செய்ய வைப்பதுண்டு. சுத்தமற்ற தண்ணீரில் கழுவுதல், சில அனுமதிக்கப்பட்ட ஜெபங்களை நாள்தோறும் மீண்டும் மீண்டும் ஒப்பித்தல், மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படுகின்ற பாவ அறிக்கைகள், சிலர் கைகளாலும் முழங்கால்களினாலும் சில மைல்தூரங்கள் பயணங்களை மேற்கொள்ளல். இவற்றை செய்வதினால் அவர்களுடைய தெய்வம் அல்லது தெய்வங்கள் அதைக் கண்டு கவரந்திழுக்கப்பட்டு மன்னிப்பார்கள் என அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். எப்படியாயினும், அதில் எவ்வித உறுதியும் இல்லை. இதன் விளைவாகதங்களுடைய சுய தாழ்மைக்காகவும் மனந்திரும்புதலுக்காகவும் தினந்தோறும், மாதந்தோறும் மற்றும் வருடம்தோறும் அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் செய்கின்றனர்.

கிறிஸ்தவர்களுக்கு உள்ள வித்தியாசம் என்ன? நாம் எருசலேமிற்கு சென்று அங்குள்ள அழகையின் சுவரில் இருந்து மன்றாட வேண்டுமா? நாம் குறித்த சில இடங்களுக்கு புனித யாத்திரைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமா? நம்மை நாமே அடித்துக்கொள்ள வேண்டுமா? அசுத்தமான நீரில் மூழ்க வேண்டுமா அல்லது குறித்த அளவிலான சில விசேடமான ஜெபங்களை செய்யவேண்டுமா? இல்லை!

ஊதாரி மகனின் உவமையை லூக்கா 15 ஆம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கவும். அது சொத்தில் பங்கு கேட்ட ஒரு வாலிபனுடைய கதை, தன் தகப்பன் வீட்டை விட்டு தூர தேசத்திற்குச் சென்று தன்னுடைய பணம் முழுவதையும் செலவழித்தான். தன்னுடைய உலக ஆசைகளை நிறைவேற்றியவனாக ஒரு வனாந்திர வாழ்க்கையை வாழ்ந்தான். காலப்போக்கில் அந்த புத்திரன் ஏழ்மையினால் ஒரு பன்றிப் பண்ணையிலே வேலையொன்றை தேடிக்கொண்டான். அங்கு அவன் பன்றிகள் உண்ணும் உணவை வாஞ்சித்தான். இறுதியில், அவன் தன் வீட்டிற்கு திரும்பிப்போவது நலம் என்று நினைத்தான். தன்னுடைய பாவங்களை தன் தகப்பனிடத்தில் அறிக்கைச் செய்து, தன்னுடைய தகப்பனுடைய வயலில் வேலைசெய்யும்படி எதிர்பார்த்தான். (லூக்கா 15:18).

அந்த இளம் வாலிபன் மிகையான பாவங்கள் செய்தான் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. தன் தகப்பனிடத்தில் அவமரியாதையுடன் நடந்துகொண்டதோடு தகப்பன் தனக்குக் கொடுத்த சொத்தை பராமரிக்கும் விடயத்திலும் அவன் தவறிவிட்டான். தன் சொந்த விருப்பத்தின்படியே தன்னுடைய சொத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய சுதந்திரம் இருந்தாலும்கூட தன்னுடைய சொந்த எதிர்காலத்திற்காகவும் அதாவது தன்னுடைய பிள்ளைகளினதும் பேரப்பிள்ளைகளினதும் எதிர்காலத்திற்காக சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சொத்தை அவன் வீணாக்கினான். அவன் அந்நிமிடத்திற்காக மாத்திரம் வாழ்ந்து அத்தனையும் தொலைத்தான். எந்த யூதர்களும் கற்பனையால் செய்ய இயலாத அவமரியாதைக்குரிய வேலையாகிய பன்றிகளுக்கு உணவளிக்கும் வேலையை செய்ய விரும்பினான். அதிர்ஷ்டவசமாக, தான் பயனற்றவனாய் எங்கே இருக்கிறான் என்பதை உணர்ந்துகொண்டான். அவனிடம் காணப்பட்ட ஒரே வாய்ப்பு மனந்திரும்புவதும் வீடுதிரும்புவதுமாகும்.

அதன் பின்னர் அற்புதமொன்று நிகழ்ந்தது: “அவன் தூரத்தில் வரும்போதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு, மனதுருகி, ஓடி, அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, அவனை முத்தஞ்செய்தான்” (லூக்கா 15:20). குமாரன் தகப்பனை நோக்கி: தகப்பனே, பரத்திற்கு விரோதமாகவும், உமக்கு முன்பாகவும் பாவஞ்செய்தேன், இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று சொல்லப்படுகிறதற்கு நான் பாத்திரன் அல்ல என்று சொன்னான்” (லூக்கா 15:21). ஒருவேலைக்காரனிலும் குறைவான இடத்தைப்பெற அவன் விரும்பினான், சந்தோஷமான தகப்பன் ஒரு விருந்தை ஆயத்தம்பண்ணி, குமாரனை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினார்.

நீங்கள் பாவத்தில் வாழ்கின்றீர்களா? தேவன் உங்களை மன்னித்து மீண்டும் உங்களை கட்டியெழுப்ப முடியுமா என்ற ஆச்சர்யத்துடன் காணப்படுகின்றீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் கிறிஸ்துவிடம் உங்கள் இருதயத்தை கொடுக்காதவராகவோ அல்லது பாவத்தில் விழுந்த ஒரு விசுவாசியாகக்கூட இருக்கலாம். உங்களுக்கு ஒர் எதிர்பார்ப்பு உண்டு! 1 யோவான் 1:9 இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது, “நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர்

உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.” தன்னை-குறைப்படுத்தல், முடிவில்லாத பாவ அறிக்கைகள், சரீர வேதனை, மற்றும் சுய தாழ்மை ஆகியவைகள் பாவத்திற்கு மன்னிப்பை கொண்டு வராதது. ஏன் இன்னும் விடுதலைக்காகவும் மன்னிப்புக்காகவும் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுதே கேட்டு விடுதலையை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்! “தேவரீர் ஒருவருக்கு விரோதமாக நான் பாவஞ்செய்து” (சங்கீதம் 51:4) என்று அவரிடம் அறிக்கை செய்யுங்கள். அவர்சீக்கிரமே உங்களை அவருடைய அன்பின் கைகளால் கட்டியணைத்துக்கொண்டு உங்களை மன்னிப்பார். “தகப்பனே, என்னை மன்னியும்” என்ற சிறு ஜெபத்தை இப்பொழுதே செய்யுங்கள்! இதுவே ஆரம்பிப்பதற்கான மிகப்பெரிய இடம். இப்பொழுதே முயற்சி செய்யுங்கள்.

மற்றவர்களை மன்னித்தல்

நோக்கம் 3:

மற்றவர்களை மன்னிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை புரிந்துகொள்ளுதல்.

அமெரிக்காவின் நகரங்களில் ஒன்றான ஜோர்ஜியாவை கண்டுபிடித்த ஓர் ஆங்கில ஆளுனரான ஆளுனர் ஜேம்ஸ் எட்வர்ட் ஓகல்ட்ட்ரோப் என்பவர், புகழ் பெற்ற பிரசங்கியாரான ஜோன் வெஸ்லி என்பவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவ் ஆளுனர் இவ்வண்ணமாக கூறினார். “நான் ஒருபோதும் மன்னிக்கமாட்டேன்!” அப்பொழுது வெஸ்லி அவர்கள், “அப்படியானால், மதிப்பிற்குரியவரே, நீங்கள் ஒருபோதும் பாவம் செய்யமாட்டீர்களென்பதை நான் நம்புகின்றேன்,” என்று பதிலளித்தார். கிறிஸ்தவர்கள் ஓகல்ட்ட்ரோப்பின் இக்கூற்றை கூறமுடியாது. நாம் தேவனுடைய மன்னிப்பைப் பெற்றிருக்குமபோது, மற்றவர்களிடத்திலும் அதேபோன்று நாம் மன்னிப்பையும் அன்பையும் காண்பிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். அவர்கள் அதைப் பெறுவதற்கு எத்தனை தகுதியற்றவர்களும், பெறுமதியற்றவர்களுமாக இருப்பினும் அது ஒரு விடயமல்ல. நாம் மற்றவர்களை மன்னிக்கும்போது, கிறிஸ்துவின் மீது நம்முடைய விசுவாசம் உண்மையுள்ளதும் நம்முடைய சொந்த இருதயம் மாற்றப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நாம் நிரூபிக்கின்றோம்.

ஆதி அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவனான ஸ்தேவான், தான் செய்த அற்புதங்கள் மற்றும் அடையாளங்களினிமித்தம் (அப்போஸ்தலர் 6:8-11) பகைமையுணர்ச்சியுள்ள யூதர்களால் கைதுசெய்யப்பட்டான். பாதுகாப்பிற்காக, அவன் தேவனுடைய அற்புதங்களையும் அவருடைய உண்மையையும் இஸ்ரவேலருடைய கலகத்தைக் குறித்தும்விபரித்தான். அந்த சத்திய வார்த்தைகளினால் குற்றம் உணர்த்தப்பட்ட யூதர்கள் நகரத்திற்கு புறம்பே இழுத்துச்சென்று அவனைக் கல்லெறிந்தார்கள். அவன் சாகுமுன்பு, “ஆண்டவரே, இவர்கள்மேல் இந்தப் பாவத்தை சுமத்தாதிரும் என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுச் சொன்னான்” (அப்போஸ்தலர் 7:60). அந்த கொலைபாதகர்களை மன்னியும் என்று ஸ்தேவான் கேட்டபொழுது, தன்னுடைய இருதயம் கோபத்தினின்றும் கசப்பினின்றும் விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதே அவனுக்கு வேண்டியதாயிருந்தது. இயேசு சிலுவையில் அறையப்படும்போது அவர் செய்த ஜெபத்தை அவன் பின்பற்றினான், “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று என்று அறியாதிருக்கிறார்களே என்றான்” (லூக்கா 23:34).

உங்களால் இதை கற்பனை செய்ய முடிகின்றதா? இங்கே தேவகுமாரனாகிய இயேசு மற்றும் ஸ்தேவான் ஆகிய இரண்டு மனிதர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் சத்தியத்தை

பிரசங்கித்தார்கள், அவர்கள் சுகப்படுத்தலிலும் மற்றைய அற்புதங்களிலும் பங்கு வகித்தார்கள். ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுடைய இரட்சிப்பைத் தேடினார்கள், தேவனுடைய சித்தத்தையும் செய்தார்கள். இருப்பினும் தங்களுடைய வாழ்வை மிகக் கொடுமான முறையில் இழந்தனர். இருவரும் அநியாயமாக குற்றம்சாட்டப்பட்டு, போராடி, தாழ்த்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டனர். ஆனாலும் இவர்கள் தங்களுக்கு குற்றம் இழைத்தவர்களை கருணையோடு கூட பார்த்து அவர்களை மன்னித்தார்கள். உங்களுக்கு தவறிழைத்த ஒருவரை அல்லது மற்றவர்களை நினைத்துப் பார்க்க உங்களால் முடிகின்றதா? இயேசுவும் ஸ்தேவானும் சகித்துக்கொண்டவற்றோடு அந்த பழிச்செயலை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். உங்கள் மன்னிப்பு இயேசுவுடைய மற்றும் ஸ்தேவானுடையவற்றோடு எவ்வாறு உடன்படுகின்றது?

நாம் மற்றவர்களை மன்னிக்க வேண்டுமென்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார். “மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னியாதிருந்தால், உங்கள் பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னியாதிருப்பார்” (மத்தேயு 6:15). தமது வார்த்தைக்கூடாக அதை மிகவும் தெளிவுபடுத்தி குறிப்பிட்டுள்ளார். வேறு வார்த்தைகளினால் கூறினால், உங்களை புண்படுத்தியவர்களை நீங்கள் தொடர்ந்தும் மன்னிக்க மறுப்பீர்களானால், முடிவில் நீங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் ஆபத்தில் நிற்கவேண்டி வரும். யாரையாவது நீங்கள் மன்னிக்கவேண்டுமா? பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்கள் மனதில் கொண்டுவருபவர்களை நீங்கள் மன்னிப்பதற்காக இப்பொழுது இந்நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இன்றே அவர்களை அழையுங்கள் அல்லது அவர்களுக்கு எழுதுங்கள்.

தன்னை மன்னித்தல்

நோக்கம் 4:

தன்னை மன்னிப்பதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து கலந்துரையாடல்.

ஒரு சிறு பையன் தன்னுடைய சிறு இளைய சகோதரியுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். ஒரு பெரிய கதிரையைச் சுற்றி அவன் அவளை துரத்தினான், இருவரும் சிரித்தனர். திடீரென அந்த சிறுமி விளையாடுவதை நிறுத்தினாள். அந்த சிறுவன் தன்னுடைய கர்ப்பிணித் தாயண்டைக்கு விரைந்து ஓடினான் அவன் அழுதுகொண்டே, “அம்மா, தங்கை இனி ஒருபோதும் என்னுடன் விளையாடமாட்டாள் என்றான்.” உடனே தாய் பிள்ளை இருக்கும் இடத்திற்கு விரைந்தோடி பிள்ளையை தூக்கியெடுத்தாள். அப்பொழுது அவள் தன்னுடைய கடைசி மூச்சை விட்டாள். பின்னர், அந்த சிறுமியின் விரல் அருகில் இருந்த விளக்கின் திறக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து வயரை தொட்டதினாலே அவளுக்கு இவ்வாறு நடக்க நேரிட்டதென்பதை அறிந்துகொண்டனர். நிலத்தில் அவளுடைய சரீரம் வெப்பமடைந்திருந்தது. அவளுடைய சின்ன சரீரத்திற்குள் அதிகளவு மின் கடத்தப்பட்டதால் அவள் மரணமடைந்தாள்.

யாருடைய தவறினால் இச்சிறுமி மரித்துப்போனாள்? அது அந்த சிறு பையனின் தவறா அல்லது தாயின் தவறா அல்லது அந்த சிறுமியின் தவறா?

தேவனுடைய தவறு என்ன? கவலைக்கிடமாக, அந்த சிறுமியின் மரணத்திற்கு தானும் தேவனும் பொறுப்பாளிகளென்று எண்ணி அநேக வருடங்களைக் கடத்தினாள். “நான்

இன்னும் கவனமெடுத்து அவர்களை மிக அருகில் கவனித்திருக்கவேண்டும்? நான் எப்படி அந்த விளக்கையும் அதனுடைய வயரையும் குறித்து அறியாதிருந்தேன்? தேவன் ஏன் இப்படிப்பட்ட காரியம் நிகழும்படி அனுமதித்தார்?” என்று தொடர்ச்சியாக தன்னையே பல கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

சிலநேரங்களில், நம்மையே நாம் மன்னிப்பது தான் செய்வதற்கு மிகவும் கஷ்டமான விடயமாகும். நாம் இன்னும் சற்று அதைக்குறித்து அறிந்திருக்கவேண்டும், இன்னும் கவனமாக அவதானித்திருக்கலாம் அல்லது கவனமாக வித்தியாசமாக செய்திருக்கலாம் என நாம் நினைக்கின்றோம். கடுந்துயரத்தில், வேதனையில், கவலையில் முடிந்த தவறுகள் அல்லது சம்பவங்கள் குறித்து நாம் நம்மை அல்லது தேவனை திட்டுகின்றோம். மற்றவர்களை மன்னிப்பதுபோலவே, உங்களை மன்னிப்பதும் உங்கள் சுய விருப்பமே.

தேவன் உங்களை மன்னிப்பதாக வாக்குப்பண்ணியுள்ளார். ஒருமுறை நீங்கள் தேவனுடைய இரக்கத்தைப் பெற்றிருப்பீர்களெனில், நீங்கள் உங்களை மன்னிப்பதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் உங்களுக்கே பரிவிரக்கம் காண்பித்து புலம்பிக்கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. அவருக்கு இன்னும் உங்கள் வாழ்க்கையைக் குறித்து நோக்கமும் திட்டமும் உண்டு. அதனால், அவருடைய மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் உங்களுடைய நீங்கள் தண்டிப்பதை நிறுத்திவிடுங்கள்.

உங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு ஒரு வேதனையான அல்லது பேரிடரான அனுபவமொன்று நிகழும்பொழுது, நீங்கள் தனியாக இல்லையென்பதை நினைவிற்கொள்ளுங்கள். மற்றவர்களும் இதற்கொத்த கடுந்துயரங்களுடன் போராடியுள்ளனர். விழுந்துபோன இவ்வுலகத்தில் வாழும் நமக்கு இவையும் ஓர் பகுதியாக உள்ளது. கடந்த காலத்தில் நடந்தவற்றை மாற்றவோ அல்லது அந்த வேதனையான நிகழ்வின் விளைவுகளை குறைக்கவோ முடியாது. அப்படிப்பட்ட சம்பவங்களில் உங்களை நீங்களேமன்னித்தலானது மிகமுக்கியமானதாகும். மாற்ற முடியாதவற்றை குறித்து கசப்புணர்வை வைத்துக்கொள்ளவதைப் பார்க்கிலும் இப்படிச் செய்வது வாழ்க்கையை முன்னோக்கிக் கொண்டு செல்ல மேன்மேலும் உதவிசெய்யும். தேவன் உங்களுக்கென வைத்திருக்கும் எதிர்காலத்தை அழித்துவிடாதீர்கள்.

தீமைக்கும் பேராசைக்கும் தன்னை அடிமைப்படுத்திக்கொண்ட யூதாஸ் என்பவன் சமயத் தலைவர்களிடம் குறித்த ஒரு தொகைப் பணத்திற்காக இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்தான். பின்னர், அவன் அது தான் செய்திருக்கக்கூடாத விடயம் என்று அறிந்து, தன்னை தூக்கிலிட்டிக்கொண்டான். யூதாஸ் தேவனுக்கு முன்பாக தன் சொந்த செயல்களுக்காக தன்னை மனந்திரும்புதலுக்கு கொண்டுவரவில்லை, அத்துடன் தான் செய்தவற்றிற்காக தன்னை மன்னிக்கவும் இல்லை. அவனுடைய தோல்வி அவனை அழித்தது. இன்றும், காட்டிக்கொடுப்பவர்களுக்காக யூதாஸ் என்னும் பெயர் உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

அப்போஸ்தலன் பேதுருவும் மீண்டும் மீண்டும் இயேசுவை மறுதலித்ததன் மூலம் பாவம் செய்தான். ஆகிலும் முடிவில் அவன் ஆதி சபையின் மிகப்பெரிய தலைவரானான். வித்தியாசம் என்ன? யூதாஸ் மிகவும் மனமுடைந்து தன்னை தூக்கிலிட்டபோதும், பேதுரு அவன் செய்த இரக்கமற்ற காரியத்தைக் குறித்து மனங்கசந்து அழுதான். ஒருவன் தன்னைத் தான் மன்னிக்கவில்லை, மற்றவன் இயேசுவுக்குள் மன்னிப்பைத் தேடிக்கொண்டான். பேதுரு இயேசுவின் அன்பிற்கு இடங்கொடுத்து அவன் மீண்டும் அவருடன் சரியான உறவுக்குள் வரும்படி இடங்கொடுத்தான். யூதாஸ் தோல்வியினால் மரித்தான், பேதுரு தேவனுக்கு

மகிமையைக் கொண்டுவரும்படி வாழ்ந்தான். நீங்கள் எதைத் தெரிந்தெடுப்பீர்கள்? நான் உங்களையே நீங்கள் மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்! உங்கள் வாழ்க்கை தேவனுக்கு பெறுமதிமிக்கதும் அவருடைய பார்வையில் அது விலையேறப்பெற்றதுமாகும். அவர் உங்களைக் கொண்டு பெரிய காரியங்களைச் செய்யட்டும்.

உங்களுடைய பொறுப்பு

நோக்கம் 5:

நீங்கள் தவறிழைத்தவர்களிடம் உங்களுடைய பொறுப்பை விபரித்தல்.

உங்களுடைய தோல்விகளை, பாவங்களை, குறைகளை ஒப்புக்கொள்ளல் ஆகியவை மிகவும் கடிமான காரியங்களில் ஒன்றாகும். ஒருவர் புண்படும்போது அல்லது மற்றவர்க்கு தவறிழைக்கும்போது, குற்றம் செய்தவர் தான் செய்தவற்றிற்கு மன்னிப்பு கேட்கலாம். அப்படியில்லாவிடின் அந்த பிழையை வேறேங்காவது மாற்றிவிடலாம்.

மன்னிப்பு கேட்பதென்பது தாழ்மைக்குரிய அனுபவம் என்றாலும் இது அடிக்கடி தேவைப்படுகின்றது. நாம் ஒருவருக்கு தவறு செய்யும்போது, நம்முடைய செயல்களுக்கு மன்னிப்பு கேட்பது மாத்திரம் போதாது, தேவைப்பட்டால் நாம் அதற்கான நஷ்ட ஈட்டையும் செய்யவேண்டும். இந்த நஷ்ட ஈடு சரியானதும் நீதியானதும் மாத்திரம் அல்ல, மன்னிப்பை கேட்டதன் மூலம் உண்மைத்தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. லூக்கா 19 இல் சகேயுவைக் குறித்து பார்க்கின்றோம், அவன் வரிவசூலிப்பவன் அவன் அநியாயமாய் பணத்தை சம்பாதித்தவன். அவன் உருவத்தில் குள்ளனாக இருந்தான். ஒருநாள், எரிகோ வழியாக இயேசு நடந்துவந்து கொண்டிருந்தார், இயேசுவைப் பார்க்கும்படி அவன் மிகச் சிறப்பாக முயற்சி செய்தான். இவ் வரிவசூலிப்பவன் இயேசுவினுடைய அற்புதங்கள், பேச்சு மற்றும் படிப்பினைகள் போன்ற பல வியக்கத்தக்கவைகளைக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். நசரேத்து ஊரின் புகழ்பெற்ற தீர்க்கதரிசியை காண்பதற்கு அவனுக்கு கிடைத்த வாய்ப்பு இது. அவரை சற்று நன்றாக பார்ப்பதற்காக சகேயு ஓடிச் சென்று ஒரு மரத்தின்மேல் ஏறினான். எதிர்பாராதவிதமாக, இயேசு குறித்த மரத்திற்கடியில் நின்று அவனோடு பேசினதுடன் சகேயுவுடன் விருந்து உண்ண அவருடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். இயேசுவின் கவனத்தைக் குறித்து களிப்புடன், சகேயு பிறகு இவ்வாறு பதிலளித்தான்,

“சகேயு நின்று, கர்த்தரை நோக்கி: ஆண்டவரே, என் ஆஸ்திகளில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறேன், நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாகிலும் அநியாயமாய் வாங்கினதுண்டானால், நாலத்தனையாக திரும்ப செலுத்துகிறேன் என்றான். இயேசு அவனை நோக்கி: இன்றைக்கு இந்த வீட்டிற்கு இரட்சிப்பு வந்தது; இவனும் ஆபிரகாமுக்கு குமாரனாயிருக்கிறானே. இழந்துபோனதை தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார் என்றார்.”(லூக்கா 19:8-10).

கவனியுங்கள் சகேயு நஷ்ட ஈட்டை வழங்க நினைத்த அத்திட்டத்திற்கு இயேசு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவில்லை. ஒரு உடன்பாடான இருதயத்திற்கான சாட்சியாக சகேயுவின் செயல்கள் அமைகின்றன.

இக்கதையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முக்கிய பாடம் என்னவெனில், மனந்திரும்புதலினால் ஒரு நபருடைய இருதயம் மாறுகின்றபோது, அவன் அல்லது அவள் கடந்த காலத்தில் செய்த பிழையை சரிப்படுத்துகின்றான். அவர் மன்னிப்பு கொடுக்கும் முன்பு நஷ்டஈடு வழங்கப்படவேண்டும் என்று அதை அர்த்தப்படுத்தவில்லை; மாறாக, இந்த நஷ்டஈடு ஒரு உண்மையான மாற்றத்தை செய்துகாண்பிக்கின்றது. சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப நஷ்டஈடு செய்தலானது எப்போதும் அவ்வளவு இலகுவான காரியமல்ல. மெய்யாகவே, சில விடயங்களில் நஷ்ட ஈட்டை செலுத்தலானது சாத்தியமல்லாமலுமிருக்கலாம். சில நேரங்களில் நஷ்ட ஈடு செய்பவரை தவறிழைக்கப்பட்ட நபர் மன்னிப்பு கொடுப்பதற்கு ஆயத்தமாக இல்லாவிட்டாலும் அவ்வாறு செய்வதற்கு முயற்சிசெய்வது சரியே.

முடிவுரை

கிறிஸ்துவைப் போலாக வேண்டுமென்பதே ஒவ்வொரு விசுவாசியினுடைய இலக்காகும். நமக்கு கிறிஸ்துவின் சிந்தையும் சுபாவமும் இருக்கவேண்டும். நாம் அவருடைய வார்த்தையை பிரசங்கித்து துதி பாடல்களைப் பாடவேண்டும். நம்முடைய நித்திய காலத்தை அவருடன் கழிப்பதே எம்முடைய வாஞ்சையாக இருக்கவேண்டும். அதேபோல நம்முடைய குடும்பம், நண்பர்கள் மற்றும் மற்றவர்கள் அவரை அறிந்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் மன்னிப்பு என்பது ஓர் இன்றியமையாத பகுதியாகும். இயேசு நமக்கு இப்படி ஜெபிக்கும்படி கற்றுக்கொடுத்துள்ளார், “எங்கள் கடனாளிகளுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்கு மன்னியும்” (மத்தேயு 6:12). நாம் மன்னிப்பு பெறவும் மன்னிப்பு கொடுக்கவும் கற்றுக்கொண்டால், ஆசீர்வாதங்களின் கதவுகள் விரிவாகத் திறக்கும். நாம் தேவனை ஆழமான நிலையில் அனுபவிப்போம்.

மனனம் செய்வதற்கு ஆலோசிக்கப்பட்ட வசனங்கள்

சங்கீதம் 86:5

மத்தேயு 6:9-13

கொலோசெயர் 2:13

1 யோவான் 1:9

சங்கீதம் 103:12

லூக்கா 23:34